

GENEL BAŞKANIMIZ ALİ BABACAN'IN MERAM VE KARATAY 1. OLAĞAN İLÇE KONGRELERİ KONUŞMASI

DEVA Partisi'nin değerli genel merkez kurul üyeleri,

Konya il teşkilatımızın, Meram ve Karatay ilçe teşkilatımızın çok değerli başkanları,

Siyasi partilerin ve sivil toplum kuruluşlarımızın kıymetli temsilcileri,

Değerli muhtarlarımız,

Değerli ilçe başkanlarımız, teşkilat mensuplarımız,

Sevgili Konyalı gönüldaşlarımız,

Ulusal ve yerel basınımızın kıymetli temsilcileri,

Ekranları başında ve sosyal medya hesaplarımızdan bizleri izleyen tüm vatandaşlarımız;

Hepinizi en içten duygularımla selamlıyor, Meram ve Karatay ilçe teşkilatımızın birinci olağan kongreleri vesilesiyle düzenlenen toplantımıza hoş geldiniz diyorum.

Değerli arkadaşlarım, sözlerimin hemen başında, geçtiğimiz hafta gencecik yaşında aramızdan ayrılarak hepimizi hüzne boğan değerli sporcumuz Ahmet Çalık'ı bir kez daha rahmetle anıyorum. Yakınlarına Allah sabır versin inşallah.

Bu sezona "Ahmet Çalık" adını veren futbol federasyonumuzu kutluyor; süper lig sürecinde de Konyaspor'a başarılarının devamını diliyorum.

Değerli arkadaşlar,

Ülkemiz şu anda gerçekten derin bir siyasi ve ekonomik kriz döneminden geçiyor.

Bu derin krizin sebebi; iktidardaki otoriter ittifak.

Kimler var bu otoriter ittifakta? Sicillerine bakmamız gerekiyor.

Meclis kürsüsünden durmadan sağa sola hakaret eden, bağırıp çağıran, hukuku hedef alan, mafya ve çeteleri makamında ağırlayan, krizlerin ortağı Bahçeli var.

Başka kim var? Demokrasi, hukuk, hak hiçbirini tanımayan, Çin muhibbi, 28 Şubatçı Perinçek var. Hani şu geçen seçimde 100 bin oy bile alamadan, ama "İktidarın rotasını ben çiziyorum" diyen ortak.

En tepede de tüm bu hukuksuzluğun sorumlusu Sayın Erdoğan var.

Çok manidar bir ortaklık bu. Daha 2014 cumhurbaşkanlığı seçimlerinde o zaman Sayın Erdoğan başbakan iken kendisine en ağır hakaretleri yapan, bundan cumhurbaşkanı olmaz diye haykıran Bahçeli'yi şimdi Erdoğan yanına aldı.

28 Şubat karanlığını destekleyen ve gerçekten çok farklı bir zihniyetin temsilcisi olan Perinçek'i de bir başka yanına aldı. Ben burada şimdi Konya'da sizlere sormak istiyorum.

Ya o 2002'de, 2007'de hatta 2011'de o desteği veren, halis duygularla bir zamanlar AK Parti'ye gönül vermiş, AK Parti'ye destek vermiş olan Konyalı vatandaşlarımıza ben buradan soruyorum: Siz bu desteği verirken tutup da Erdoğan yanına Perinçek'i alsın diye mi bu desteği verdiniz? Perinçek "Bu geminin rotasını ben çiziyorum" diyor.

AK Parti'ye gönül vermiş, destek vermiş vatandaşlarımıza ben soruyorum: Erdoğan gidip de geminin dümenini, rotasını Perinçek'e teslim etsin diye mi siz bu desteği verdiniz? Gerçekten ibretlik bir durumla karşı karşıyayız.

Erdoğan öyle bir ortaklık oluşturmuş ki, buradan çıksa çıksa sadece kriz çıkar. Başka bir şey çıkmaz buradan.

Zaten her gün her alanda krizlerin ortasındayız.

Kabine var değil mi? Bakanlar kurulu demiyorlar. Çünkü bakanlar kurulunun artık bir hükmü yok. Öyle bir tüzel kişilik yok bitti. Ama sadece kâğıt üstünde. O kabinedeki bakanların hiçbir şeye yetkisi yok. Zaten sorunlar ne oluyor? Gidiliyor Ankara'ya bürokraside çözülmeye çalışılıyor, bir şey çıkmıyor. Bakana ulaşıyorlar. Bakan diyor ki "Ben bilmem, Külliye bilir". Külliye'ye gidiyorlar, 1200 tane oda. Derdine hangi odada hangi çareyi bulacak, yok. Ta ki o en büyük odayı bulana kadar.

Sorunlar, oraya ulaşıyorsa, eğer sorunlar cumhurbaşkanına gidiyorsa belki çözüm buluyor belki onu da bulamıyor. Koskoca 84 milyonluk ülke, Avrupa'nın en büyük nüfusuna sahip, Avrupa'nın en genç nüfusuna sahip, Avrupa'nın en büyük topraklarına ve Avrupa'nın en büyük tarım arazilerine sahip bu ülke tek bir kişinin keyfine göre ve tek bir kişinin imzasına göre yönetiliyor.

Ortak akıl, istişare, liyakat, kurum kültürü... Bunların hiçbirisi ortada kalmadı. Bunların hiçbirisinin esamisi okunmuyor.

Kurumlar; bu otoriter ortaklık eli ile ne oldu? Bir geçerliliği kalmadı. Bir şey yapamıyorlar. Hepsi bir kişinin ağzına, emrine bakıyor.

Bakın arkadaşlar,

Otoriter bir zihniyetin olduğu yerde, basın özgürlüğü kolaylıkla ihlal edilebiliyor.

Takip etmişsinizdir, geçtiğimiz gün, bir televizyon haber sunucusu eleştirel içerikli bir haber sundu diye hemen hükûmetin hışmına uğradı. RTÜK hakkında inceleme başlattı.

Gerekçe neymiş? Bu televizyoncu arkadaş, ana haberi sunarken bir muhalefet partisinin temsilcisi gibi sunuyormuş.

Tarafsız değilmiş!

Bir düşünün ya. Gerçekten iktidarın böyle bir tarafsızlık kaygısı mı var mı ya?

Kendi talimatlarıyla yazıp çizen yüzlerce basın organı yok mu bu ülkede? Bu basın organları çok mu tarafsız? Bakıyorsunuz, TRT... Hepimizin vergileri ile yayın yapan kuruluş. Kendilerine bağlı kaç gazete, kaç televizyon var sayamıyoruz bile. Tek merkezden aldıkları talimatla, aynı manşetlerle parti

yayın organı gibi çıkan gazeteler var. Bazen şaşıyorlar, bakıyorsunuz on gazetede manşet aynı. Niye? Tek noktadan emir almışlar da onun için.

Aynı haberlerle “ver coşkuyu” diye diye coşturan televizyon kanalları... Bakıyorsunuz, zaplıyorsunuz hep aynı haber, aynı hikâye dönüyor. Nerede tarafsızlık?

TRT ya, hepimizin vergileriyle ayakta duran TRT, iktidarın hizmetine sunulmuş durumda. Nerede tarafsızlık?

Ama buradan değerli arkadaşlar neyi anlıyoruz. Bunlar yetmiyor.

İktidarı eleştiren tek bir kanal, tek bir program, tek bir gazete, tek bir gazeteci, tek bir köşe yazısı dahi bırakmak istemiyorlar.

Bütün televizyonlar, bütün gazeteler tek tip çıksın istiyorlar.

İşte o yüzden diyoruz ki, bu yönetim otokrat bir yönetimdir. İktidarda otoriter bir zihniyet egemendir bugün Türkiye'de.

Bakın, tarafsızlıkla ilgili önemli bir konuya daha dikkatinizi çekmek istiyorum.

Şimdi diyor ya “Şu kanaldaki, şu televizyoncu tarafsız değil” diyor. “Muhalefetten yana taraflı” diyor. Kendisine bağlı onlarca televizyon kanalı, onlarca gazete, yüzlerce web sitesi hükûmetten taraflı olunca ses yok, muhalif birisine taraf olunca hemen RTÜK inceleme başlatıyor.

Fakat tarafsızlıkla ilgili arkadaşlar, asıl bir anayasal mesele var. Bizim anayasamızda cumhurbaşkanının bir yemin metni var. Seçilen her cumhurbaşkanı çıkıyor kürsüye, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin kürsüsünden bir yemin metni okuyor. Yemin ederek görevine başlıyor.

Bütün cumhurbaşkanları görevine başlarken o yemin metni ile başlıyor ve bu en son 2017 Anayasa değişikliğinde yemin metni değişmedi. Yemin metni aynen duruyor. İsteseler değiştirebilirlerdi değil mi? O hengamede, o 15 Temmuz'dan sonraki OHAL döneminde başka şeyler de yapabilirlerdi ama yemin metni duruyor.

Çünkü o kadar ileriye gidemediler, yemin metnini değiştirecek kadar ileri gidemediler. Ne olur ne olmaz, referandumda takılır belki diye korktular. Bakın

bu yemin metninin öyle bir bölümü var ki şimdi arkadaşlar videodan bir izletsin. Sayın Erdoğan Cumhurbaşkanı olarak göreve başlarken meclis kürsüsünden ettiği yeminin son bölümü izleyelim.

Video - Cumhurbaşkanı yemini

Erdoğan:"... Üzerime aldığım görevi tarafsızlıkla yerine getirmek için bütün gücümle çalışacağıma büyük Türk milleti ve tarih huzurunda, namusum ve şerefim üzerine ant içerim."

Bakın değerli arkadaşlar burada yemin metninde ne diyor? "Üzerime aldığım görevi tarafsızlıkla yerine getirmek için bütün gücümle çalışacağıma büyük Türk milleti ve tarih huzurunda, namusum ve şerefim üzerine ant içerim." diyor göreve öyle başlıyor. Yemin etmeden zaten imza yetkisi yok. Anayasa diyor ki "Bu yemini eder öyle görevine başlar".

Peki ben şimdi size soruyorum: Cumhurbaşkanı'nın yemin ettiği şekilde tarafsız bir şekilde görevini yaptığını iddia edebilen çıkar mı ya bugünkü Türkiye'de? Nerede tarafsızlık? Sürekli kutuplaştırıyor, sürekli geriyor.

Peki bu ettiği yemine ne oldu? "Namusum ve şerefim üzerine ant içerim" dediği yemine ne oldu? Ben buradan kendisine sormak istiyorum. Her konuda taraf oluyor her konuda. Taraf olmadığı bir konu yok. Takıyor genel başkan şapkasını, herkese hakaret edebiliyor. Ama aynı ifadeleri bir başka kişi kendiyle ilgili kullandığında hemen cumhurbaşkanı şapkasını takıyor diyor ki "Dur bakalım yahu ben cumhurbaşkanıyım bana böyle konuşamazsın" diyor. 160 bin kişi hakkında soruşturma açılmış cumhurbaşkanına hakareten. Şu rakama bakın ya. Böyle bir şey olur mu? Böyle bir siyaset alanı olabilir mi?

Bakın arkadaşlar, basın tarafsızlık yemini yok. Ama cumhurbaşkanı'nın tarafsızlık yemini var. Önce o yeminin gereğini yapsın, ondan sonra gidip basınla ilgili konuşsun.

Değerli arkadaşlar,

Eğer bir ülkede sistem yozlaşırsa, o ülkedeki tüm kurumların haysiyeti çığnenir.

Oysa ki, o kurumların her biri vatandaşına hizmet etmek zorundadır. Devlet bunun için vardır.

Tüm bu yaşananlar, ülkemizde bürokrasinin ne yazık ki büyük bir baskı altında çalıştığını gösteriyor.

Biliyorsunuz, hayal aleminde yaşayan bir kurumumuz var. Rakamları ayarlama enstitüsü. Diğer adıyla TÜİK.

Bir de bu kurumun, göreve gelir gelmez fiyat ve işgücü verileriyle ilgili danışma kurullarının hepsini ortadan kaldıran, lağveden bir başkanı var.

Enflasyonun yüzde 36 olduğunu iddia eden bu "güven abidesi" kurumumuzun başındaki kişi geçen gün kendisinin mevsimlik işçiye döndüğünü itiraf etmiş.

"Bu koltukta şimdi ben oturuyorum, yarın başkası oturur. Yani başkanın kim olduğunu boş verin" demiş kendi ifadesiyle.

Haklı. Çünkü başkanın kim olduğunun o kadar önemi yok.

TÜİK bağımsız değil ki artık. TÜİK tarafsız da değil.

Beştepe'den talimat ne gelirse onun gereğini yapıyor bugünkü TÜİK.

Kâğıt üstünde adı başkan yazanın bir hükmü yok.

Elbette orayı da tek başına Erdoğan yönetiyor.

Uydurulmuş gerçeklik dünyası ile, çarşıda pazarda gördüğümüz enflasyonun yarısını bile açıklamayan bu kurumu da Cumhurbaşkanı'nın kendisi yönetiyor. Başka birisi değil.

Değerli arkadaşlar,

Kurum murum kalmadı. Devlet yönetimi kalmadı. Millete hizmet diye bir şey kalmadı.

Erdoğan Beştepe'den kafasını çıkarıp da vatandaş ne halde göremiyor artık.

Bir tane komşusu yok ya. Düşünebiliyor musunuz?

Söyle üç beş tane komşusu olsa, hiç olmazsa eve girip çıkarken komşularıyla karşılaşır da onlar belki ülkenin gerçeklerini anlatırlar kendisine.

Evine girip çıkarken evinde pazara alışverişe giden bir komşusu der ki "Fiyatlar çok artmış sizin haberiniz var mı bilmiyorum ama pazarda yüzde 80, yüzde 100, yüzde 120 zam gelmiş her şeye. Sizin haberiniz var mı" diye söyler belki kendisine. Ama izole olmuş. Etrafında kim var?

Sadece ve sadece şu andaki sistemden nemalanan bir insan grubu var. Gerçek vatandaş kalmamış etrafında, yok. Onlarla karşılaşmıyor, görmüyor, göremiyor artık. Çıkamıyor bizim gibi sokağa, pazara, çarşıya çıkamıyor. Eskisi gibi değil artık.

Ama durum bu. Maalesef durum bu.

Değerli arkadaşlar biliyorsunuz, 2017-2018 Referandum Cumhurbaşkanlığı seçimi. Bütün o dönemlerde Erdoğan ne dedi, "Bana yetkiyi verin, faiz de enflasyon da nasıl düşürülür gösteririm" dedi. Vatandaşın karşısına çıkıp böyle oy, destek istedi.

Aradan tam 4 yıl geçti. 4 yıldır tek imzayla istediğini yapıyor. Elini tutan da yok. Sonuç itibarıyla ne yaptı? Ülkede hem enflasyon arttı hem faiz arttı.

En son, eylül ayından bugüne ne oldu? Şöyle bir analizini yapmamız gerekiyor:

Eylülden itibaren ne dedi, "Ben dedi faizi indireceğim, Nass" dedi. Ne yaptı, döndü Merkez Bankası'na dedi ki, "Şu faizi düşür bakalım" dedi.

Merkez Bankasının faizi, Merkez Bankasının bankalardan aldığı faiz. Bankaların, Merkez Bankasına ödediği faiz. Çünkü Merkez Bankasının elinde tek bir faiz enstrümanı var başka bir şey yok.

Peki, Eylül ayında yüzde 19 olan Merkez Bankasının faizini talimatla yüzde 14'e indirdi değil mi?

Peki, yine eylülünden aralık sonuna asıl vatandaşın faizine ne oldu? Öbürü, bankalarla Merkez Bankası arasındaki bir gösterge. Asıl bir de vatandaşın faizi var.

Grafik-1 kredi faizi

Bakın, bu faiz, vatandaşın faizi. Üstteki ihtiyaç kredileri. Yani vatandaşlarımızın bankaya gidip "benim ihtiyacım var" dediğinde kullandığı faizin kredisi.

Eylül ayında yüzde 23 buçukmuş, aralık sonunda tam yüzde 29 buçuğa çıkmış. 6 puan artmış. Vatandaşın faizi bu. Ticari krediler, yani KOBİ'lerin sanayicilerin yüzde 18 küsurmuş, yüzde 24'e çıkmış.

Ağzından 5 aydır bir kere bu faizleri duydunuz mu? Ne diyor "Nass" diyor. Sadece Merkez Bankasıyla bankalar arasındaki rakamlardan bahsediyor. Bu faizlerden hiç konuşmuyor. Bir başka faiz, Hazinesin borçlanma faizi. Onun grafiğı;

Grafik-2 hazinenin borçlanma faizi

Bakın bu da Türkiye Cumhuriyeti Hazinesinin piyasadan borçlanırken ödediğı faiz. Aynı dönemde ne olmuş yüzde 17'den, yüzde 25'e çıkmış.

Bir kere ağzından duydunuz mu?

Hazinesin borçlanma faiziyle ilgili rakamların nereden nereye geldiğini bir kez söyledi mi? Söyleyemez, anlatamaz, izah da edemez. Bu faizlerden nereden ödeniyor?

Bütün vatandaşlarımızın ödediğı vergilerden bu hazinenin borçlanma faizi ödeniyor. Vatandaşın bir başka faizi bu.

Üstelik ne oluyor?

Bankalar, Merkez Bankasından gidiyor yüzde 14'le parayı alıyorlar, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından, aynı Türkiye Cumhuriyetinin Hazinesine parayı yüzde 25'te geri veriyorlar.

Bu mu ekonomi yönetimi?

Değerli arkadaşlar;

Akla hayale sığacak şeyler değil bunlar.

Fakat ellerindeki bu propaganda makinesiyle, ellerindeki televizyon kanallarıyla, gazetelerle, internet haber siteleriyle o whatsapp gruplarıyla

Türkiye'nin gerçeklerini saklıyorlar. Anlatmıyorlar. Bunu da maalesef dinimizin kutsallarını istismar ederek yapıyorlar.

Ben buradan kendisine soruyorum. Merkez Bankasının faiziyle ilgili Nass var da vatandaşın faiziyle ilgili Nass yok mu acaba? Hadi düşürsün bunu göreyim. Düşürsün de göreyim. Yapamaz. Niye?

Yahu siz yanlış adımlarla, yanlış aldığınız kararlarla daha eylülde yani şu dönemin başında 8 lira 30 kuruş olan dolar kurunu patlattınız bugün 14,5. İki gün 18'e çıktı geri 14,5'a indi diye büyük bir başarıymış gibi anlatıyorlar. Biz unutturmayacağız; geçen sene eylül başında döviz kurunun, dolar kurunun 8.30 olduğunu sürekli hatırlatacağız.

8.30 liralık dolar kuru olmuş bugün 14,5. Döviz kuru yüzde 60 civarında artış. 8.30'dan 14.30'a arttığında bu ülkede A'dan Z'ye her şeye zam geleceğini, A'dan Z'ye her şeyin pahalılaşacağını bakkalın yanında iki ay çıraklık yapan bir çocuk bilir. Kur artınca her şeye zam geleceğini iş dünyasının içindeki herkes bilir. Siz yanlış kararlar alın, yanlış adımlar atın, kuru patlatın, bu; enflasyonu arttırsın, enflasyonun artışı ile beraber bütün piyasa faizleri vatandaşın faizi artsın. Ondan sonra deyin ki ben faizi düşürdüm.

Nereye düşürdün?

Vatandaşın faizinin düştüğü falan yok, arttı, artıyor. Bir önceki grafikte; aralık sonu ticari krediler var ya bugün iste Meram ilçemizde oturduk. İlçe başkanımızın piyasa -ki kendisi sektörün içerisinde- piyasada diyor yüzde 28-30-35 şu anda esnafın KOBİ'lerin ödediği faiz bu. Dönün bunu bir düşürün bakalım. Dönün bunu enflasyonu düşürün. Yapamıyorlar ve üstelik arkadaşlar, bir sonraki grafiğe geçelim;

Grafik-3 bütçe faiz ödemeleri

Bakın, Hazine borçlanma faizi yüzde 17'den 25'e çıktı ya, Hazinenin faizi daha yüzde 17 iken yani eylül ayında bir bütçe hazırladılar. Bu bütçeyi Meclise gönderdiler. Bu bütçedeki bir rakamı göstereceğim size. Daha Hazinenin faizi yüzde 17 iken bu yılın bütçesine koydukları faiz ödeneği ne kadar biliyor musunuz?

Bakın arkadaşlar, 240 milyar lira 2022'nin bütçesine faiz ödeneği konmuş durumda. Yani bütçeye vergiler toplanacak, aynı bütçeden tam 240 milyar

ödenecek. Geçen sene neymiş? 180 imiş. Gelecek sene orta vadeli plana koydukları 291 milyar. Bir de şu geçmişe bakın, yıllarca, 45-50 milyar lira civarında olan bütçedeki faiz ödemesi geçen yıl 180, bu yıl 240, gelecek yıl 290 milyar olarak bütçeye kondu.

Üstelik Hazinesinin faizi yüzde 17 iken koydular bunu. Hazinesinin faizi yüzde 25'e çıkınca bu bütçenin yetmesi falan mümkün değil; yetmeyecek.

Bir rakam daha vereceğim, son rakam olacak. Konya'dayız. Bir tarım şehrindeyiz. Tarımsal desteklerin tümü, mazot desteği, gübre desteği, sübvansiyonlu kredilerle ilgili verilen destek; tamamı bu yılın bütçesinde ne kadar biliyor musunuz? 25 milyar lira. Yani; Nass diyen, ben faizle mücadele edeceğim diyen Cumhurbaşkanının imzasıyla Meclise gönderilen bütçede tarım bütçesinin tamamı tüm Türkiye için 25 milyar. Sadece faize ayrılan 240 milyar.

Daha Merkez Bankasının faizleri yüzde 6-7 iken, Hazine yüzde 5-6 ile borçlanırken, enflasyon yüzde 4-5-6 ile devam ederken ne diyordu o dönemin tertemiz bürokratlarına? "Faizci" diyordu. "Faiz lobisinin adamısınız siz" diyordu. "Bu faizleri savunmak vatana ihanettir" diyordu. Bunlar kendi ifadeleri. Faizler yüzde 6-7 iken yıllık Hazinesinin faiz ödemeleri böyle 50 milyar civarındayken, o rakamlara vatana ihanet diyenlere ben soruyorum.

Peki siz, şu anda bu 240 milyar liralık faiz ödeneğini bütçeye koymaya ne diyeceksiniz, bunu nasıl tanımlayacaksınız? Yüzde 6 faiz, vatana ihanetse yüzde 25. Hazine faizini nasıl tanımlayacaksınız, söyleyin kendiniz?

Çünkü bu tanımlama sizin söyleyin diyorum. Tüm tarım desteği 25 milyar, sadece bu yılın bütçesine faiz için konan rakam 240 milyar ve üstelik yetmeyecek çünkü daha yüzde 17 iken bütçeyi yaptılar. Tablo bu arkadaşlar bakın. Türkiye'nin gerçek tablosu bu ve bunu gizleyemeyecekler.

Sürekli bunları anlatacağız. Bir hayal alemindeler. Ne diyor? "Şampiyonlar ligindeyiz Türkiye olarak" diyor. Sürekli küme düşüyoruz, küme. Ne diyor? "Dünyanın her yerinde enflasyon yüksek" diyor. Yahu Avrupa'da enflasyon yüzde 3'e, 4'e çıktı diye bir mücadele kampanyası başlattılar şimdi yüzde üç dört enflasyon çok yüksek diye. Japonya'da yüzde sıfır küsurdan yüzde sıfır küsur arttı diye. 1 bile değil. Japon Merkez Bankası tedbir almaya başladı bu enflasyon nereye gidecek diye. Hangi dünyada enflasyon o kadar yüksekmiş? Bütün G-20 ülkeleri içerisinde, bütün OECD ülkeleri içerisinde Türkiye'nin

olduğu bütün bu yapılarda en yüksek enflasyon Türkiye'de. En yüksek faiz de Türkiye'de.

2017-2018'de "Bana yetkiyi verin, faizle de enflasyonla da nasıl mücadele edilir göstereceğim" diyen Erdoğan'ın ülkeyi getirdiği durum bu.

Yapamaz arkadaşlar, yapamaz. Çünkü bilmiyor. Bilmediğini de bilmiyor, bilenlerle de çalışmıyor. Zannediyor ki, 20 yıl ben bu ülkeyi yönettim. Hiç kimse benden daha iyi bu işi yapamaz, beceremez, bilemez.

Öyle değil. Bizim atasözümüz var ne diyor; "Bin biliyorsan, bir bilene soracaksın."

Bakın bizim kültürümüzde, bizim inancımızda, devlet yapısıyla ilgili bir organizasyon şeması yok ama ne var, bazı temel ilkeler var. O ilkelerden birincisi adalet, devletin varlık sebebi adalet. Adalet olmadan asla olmaz. Bir başka önemli ilke ehliyet liyakat. İşin ehline teslim etmek. Bunu yapmazsanız olmaz.

Hangi şartlarda olursa olsun istişareyi elden bırakmamak asla. Her kararı istişare ile almak. Biz işte, bu ana temeller, ilkeler uygulanmadan Türkiye'de ekonominin asla düzelemeyeceğini ve bu ülkede sorunların asla çözülemeyeceğini biliyoruz. Onun için Deva Partisi'ni kurduk. Onun için yola çıktık ve iyi ki de kurmuşuz diyorum. İyi ki de başlamışız.

Değerli yol arkadaşlarım,

Yaşanan bu siyasi krizin bir diğer boyutunu da dış ilişkilerde yaşıyoruz. Dikkat ederseniz "dış politika" demiyorum; çünkü şu andaki hükümetin bir dış politikası yok. Politika diyebileceğimiz bir şey yok ortada. Ne var, şahsileştirilmiş ilişkiler var. Bir kişinin keyfine göre şekillenen ilişkiler var.

Dışişleri Bakanlığı, iktidar partisi üyelerinin işi bırakıp emekli olduğunda yerleştiği bir kasabaya döndü adeta.

Dışişlerinde ehliyet, liyakat, nezaket, diplomasi gibi olmazsa olmaz ilkelerin yerini; kayırmacılık, kabadayılık, fevrilik ve hamaset aldı.

Bakın, ben bu ülkede hem Dışişleri Bakanı hem de Avrupa Birliği Bakanlığı yapmanın onurunu yaşadım.

Ülkemizin itibarını, gücünü, saygınlığını arttıran bir ekibin başında oldum.

Hangi ülke olursa olsun, bizimle görüşmek için sıraya girerlerdi. Randevu kuyrukları oluşurdu. Hani telefon sırasında bekliyor değil mi? Amerika'da bir başkan seçiliyor yazdırıyor sıraya, adam üç ay sonra dönüyor. Yaşadık, seçim ta Ekim 2020'de oldu. 2021'in mart ayı geldi. O da geri dönüyor telefona ama ne diyor? Haberinizi olsun şu Ermeni meselesi var ya biz onu soykırım olarak tanıyacağız haberinizi olsun diyor, telefonu kapatıyor. Görüşme de bu. Onlarca yıl mücadele verildi ya. 1915 olaylarının bir soykırım olarak tanımlanmaması için onlarca yıl diplomasi mücadelesi verildi ve bir günde tanıldılar, geçtiler adamlar. Çıt çıktı mı? Ne oldu o "Eyy!" naralarına ne oldu? Niye?

Çünkü değerli arkadaşlar, uluslararası ilişkilerde itibarınız olacak, başınız dik olacak, zayıf yönünüz olmayacak. Zayıf bir yanınızı, yönünüzü yakaladıkları anda oradan tutarlar, size istediklerini yaptırmaya başlarlar.

Çok şükür. Bizim zamanımızda kiminle görüşmek istediysek anında görüştük, anında!

Ben Dış İşleri Bakanlığı döneminde 2 yılda tam 132 tane yurtdışı program yaptım.

202 tane Dış İşleri Bakanı beni ziyaret etti 2 yıl içerisinde.

Uluslararası alanda olmadığımız masa yoktu ya. Stratejik ve önemli tüm süreçleri ülkemizin çıkarlarına uygun olarak yürüttük.

Ben ve arkadaşlarım, oluşturduğumuz dürüst ve ehil kadrolarla birlikte, Türkiye'nin itibarına itibar kattık.

2008 yılında BM Güvenlik konseyine seçildik. Bir ilk, BM kuruldu kurulalı ilk defa Türkiye 2008'de yüzde 79 oy oranıyla seçildi. 193 Ülkenin 151'nin oyunu aldık öyle seçildik.

O gün bugündür bir daha seçilemedi Türkiye. Bir kere aday oldu hezimet...30 küsur oy aldılar. Biz 151 oy almıştık. 191 ülkenin 151 oyunu alıp öyle seçilmiştik.

O Güvenlik Konseyinin nasip oldu ben başkanlığını yaptım.

Çok şükür bütün o dönemin itibarının, başarılarının hamdolsun bugün hala sembolik de olsa omzumda hissediyorum.

Bütün gazete manşetleri, hani dış güçler deyip duruyorlar ya şimdi, Avrupa, Amerika, Asya gazeteleri Türkiye'yi manşet yapıyordu. Yıldız ülke, model ülke diyorlardı. Türkiye'den öğreneceğimiz çok şey var diyorlardı.

Biz bunları yaşadık, dergilerin kapaklarına giriyordu Türkiye sürekli. Türkiye modeli, Türkiye mucizesi diye.

Biliyorsunuz; bizim dönemimizde, Türkiye NATO'nun en önemli hava savunma projesine yani f-35 uçaklarının projesinde dört ana ortak olarak girdi. Kurucu ortak olarak başladık oraya. Dört ülkeden birisi Türkiye oldu. Teknolojisiyle, know-how'ıyla her şeyiyle ortak olarak başladık projeye.

Öyle sadece "Al parasını, ver F-35'i" değil ha... Projeyi geliştiren, kritik parçaların bir kısmını üreten, projenin bütün detaylarına hâkim olan dört ülkeden birisi olarak başladık.

Yani NATO'nun en önemli savunma projelerinin birisinde Türkiye dört ana ortak olarak girdi.

Güvenilir, itibarlı, ne yaptığını bilen, ne söylediğini bilen bir ülke olarak yaptık bunu.

Cumhurbaşkanının kendi açıklaması değil mi, parasını ödediğimiz, tescilini yaptırdığımız bu uçakları teslim bile alamadılar.

Tescil belgesi, Türkiye Cumhuriyeti diye tescil belgesinde yazıyor. 1 milyar 400 milyon dolar para verdiler. Alamadılar. Bu mu dış politika?

Uçaklar yok.

Para yok.

Sonra gittiler Rusya'ya 2,5 milyar dolar nakit para ödediler. S-400 hava savunma sistemini aldılar değil mi? S-400'ler kutuda geldi. Şöyle bir kapağını açtılar test ettiler geri kapattılar hemen yaptırımlarla karşı karşıya kaldılar. Açamıyorlar. Kapağını açtıkları anda ne olacağını biliyorlar.

Bu ne biçim politika?

Politika diye bir şey yok. Esip gürleyen, ona buna nara atan ama büyük bir fiyaskoyla sonuçlanan bir dış ilişkiler seti var.

1 milyar 400 milyon ver F-35'i alama.

2 buçuk milyar dolar ver S-400'ü kapalı tut, kapağını açama.

Memleketin hali bu.

Bu, hesapsızlık değil de nedir?

Basit bir şey değil bu bakın. Bunların bedelini daha henüz doğmamış çocuklarımız ödüyor.

Soruyorum sayın Erdoğan'a:

Bu yaptığınız hesapsızlık değilse nedir?

Çıkın açıklayın.

Bakın arkadaşlar,

Bunlar, dış politikanın öyle "Eyy" naralarıyla yürütülen bir alan olduğunu zann ediyorlar.

Çünkü amaç dış ilişkiler değil, amaç dışarıya ne söyleyeyim ki içeriyi avutayım. Dışarıda hangi düşmanı göstereyim ki, içerideki sorunların üstünü örteyim.

Bir "haftanın düşmanı" panosu var. Ellerin de bir liste var. Her hafta bir şeyleri yazıyorlar o panoya.

Bazen o panoda Amerika yazıyor, bazen de Avrupa yazıyor. Bazen İsrail yazıyor. Bazen Birleşik Arap Emirlikleri yazıyor. Bazen Boğaziçi Üniversitesi

öğrenciler yazıyor. Bazen muhalif bir isim yazıyor. Bazen bir köşe yazarı yazıyor.

Ama "haftanın düşman panosu" hiç boş kalmıyor. Çünkü gündemi öyle oluşturunlar.

Hala kendilerini destekleyeceklerini düşündükleri kitleden o desteğin devamı için düşman gösterip bak bunlar var deyip onların desteğiyle iktidarlarını sürdürebileceklerini zannediyorlar.

Yürümeyecek.

Koskoca ülkenin dış politikasını böyle zikzak çize çize, u dönüşü yapa yapa ne olduğu bilinmez bir hale getirdiler.

Bir gün öyle, bir gün böyle konuşuyorlar.

Muhatapları artık ciddiye almıyor. "Nasıl olsa bugün bunu der, yarın döner başka bir şey der" diye bakıyorlar.

"Bağırıp çağırıyor, tamam bağırıp çağırsın nasıl olsa yarın başka türlü konuşur. İnanın böyle dünyada durum yazık günah.

Bir sabah kalkıyorlar haçla hilali çakıştırıyor.

Bir gün Şangay Beşlisi'ne hevesleniyor.

Bir başka sabah da kalkıp "Avrupa Birliği stratejik hedeftir" diyor.

Hangisi doğru bunlardan?

Bu manevraları çok hızlı alıyor. Bir haftada yönünü değiştiriyor.

Ne istediğini bilmiyor. Ne dediğini bilmiyor. Şangay Beşlisi nedir bir anlat deseniz. Şöyle gerçek gazeteci olacak canlı yayında soracak.

İnanın anlatamaz. Bilmiyor.

Çünkü ortada bir strateji yok.

Biliyorsunuz langırt oyununda “fıfır yapmak” vardır ya. Rastgele sallıyorsunuz hani.

Hep beraber Türkiye deva olacağız arkadaşlar hep beraber inşallah.

Dış politikada “stratejik fıfır dönemine” geçmiş durumdalar. Yaptıkları bu. Bilinçsizce, hesapsızca, rastgele oyun oynuyorlar.

Ya denk gelirse ya tutarsa.

Önce yedi düvelle arayı bozuyorlar, sonra normalleşmenin derdine düşüyorlar onu da beceremiyorlar.

Ellerine yüzlerine bulaştırıyorlar, sonra da taviz üstüne taviz vermek zorunda kalıyorlar.

Son örnek; Birleşik Arap Emirlikleri’nden bir örnek vereyim.

Bu ülkeyi açık açık 15 Temmuz hain darbe teşebbüsünü desteklemekle suçlayan kendileri değil mi?

Daha 6 ay önce, açık açık hükümet bu ülkeye işaret etti. Biz bunları biliyoruz dediler. Bunlar 15 Temmuz'un destekçisi dediler.

Sonra ne oldu? Külliye'de resmî törenle ağırladılar.

Bunlar öyle ucuz değil o işler. Çıkın açıklayın.

15 Temmuz kanlı darbe girişiminde tam 251 vatandaşımız can verdi. Binlerce vatandaşımız gazi oldu.

Darbe teşebbüsünü planlayanlar, bizzat içinde olanlar, defalarca ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Basit bir şey mi bu?

Eğer bu ülke, 15 Temmuz’u desteklediyse, siz nasıl olur da onlarla anlaşma yaparsanız? Nasıl olur da böyle kolayca affedersiniz? Nasıl olur da sünger çekiyorsunuz üzerine?

Kimse kusura bakmasın Türkiye satılık değil. Bu milletin onuru satılık değil.

Merkez Bankası'nda kuruş kuruş biriktirdiğimiz 130 milyar dolarımızı arka kapıdan cayır cayır gizli bir şekilde sattıktan sonra, teröre destekle suçladıkları ülkeden borç para dilendiler.

Gelen para da 4,5 milyar dolar. Sadece aralık ayında gizli saklı yaktıkları para 9 milyar dolar. Sadece aralık ayında toplam 17 milyar dolarlık daha döviz yaktı bu merkez bankası. Ta eksi 65 milyar dolara indi ülkenin döviz rezervi. Ondan sonra gidiyorlar 15 Temmuz'u desteklediklerini iddia ettikleri ülkeden sadece 4,5 milyar dolar para gelsin diye resmi törenle karşılıyorlar.

Bu kadar ucuz mu bu ülkenin onuru?

Yazık günah.

Böyle bir dış politika falan olmaz.

Ben buradan sesleniyorum Cumhurbaşkanı'na cevap verin:

Bu millet merak ediyor, cevap verin:

Çünkü siz hesap verme makamındasınız.

Eğer 15 Temmuz'un arkasında bu ülke yoksa, siz o geceyi bile sulandırdınız demektir.

Öyleyse çıkın açıklayın. Halkımızı yanılttığınız için özür dileyin. O ülkeye dönün "Yanlışlıkla teröre destek verdiğinizle itham etmişiz kusura bakmayın" deyin.

Vatandaşa da dönün, tam 5 yıldır değerli vatandaşlarımız biz sizi yanlış bilgilendirmişiz biz bu ülkeyi yanlış yere düşman göstermişiz böyle bir şey yokmuş deyin önce bir özür dileyin ondan sonra ne yaparsanız yapın.

Bakın ben sürekli soruyorum bunu.

Her ay birkaç defa soruyorum ama çıt çıkmıyor.

Çünkü anlatamaz. İzah edemez. Yaptığının bir tutarlılığı yok. Yaptığının herhangi bir dış politika anlayışına, zihniyetine yerleşme ihtimali yok.

Değerli arkadaşlar,

Biz kimseye “Neden ilişkiyi normalleştiriyorsun?” demiyoruz.

Tabi ki biz bütün dünyada düşmanlarımızı azalmasını dostlarımızın artmasını isteriz. Ama normalleşmenin de bir adabı vardır ya. Bunun bir iletişimi vardır bir sebep gösterirsiniz, gerekçe gösterirsiniz ya da bir taviz alırsınız. Bir şey alırsınız özür diletirsiniz en azından değil mi?

Ama eğer bu sadece para karşılığı olduysa bunların yatacak yeri yok ben size söyleyeyim. Sadece 4,5 milyar dolar para gelecek diye bunu yaptılarsa yatacak yerleri yok.

Bakın, Doğu Akdeniz’de yalnızlığın -değerli yalnızlık diyorlardı ya- beş para etmediğini görünce önce Mısır’la normalleşmeye çalıştılar.

“Onun olduğu salonda oturmam” dediği “Darbeci Sisi” gitti, “Dostum Sisi” geldi.

Söylenen her laf yine bir güzel yutuldu.

Mısır yönetiminin talebiyle, İstanbul’daki Mısırlı gazetecileri bile susturdular ya.

Bakın bu neyi gösteriyor biliyor musunuz;

Muhataplarımız da burada otoriter bir yönetim olduğunu görüyor.

Mısır böyle bir talebi demokrasinin olduğu başka bir ülkeye iletebiliyor mu? Demokrasinin iyi işlediği bir ülkeye dönüp de “şu gazeteciye sustur” diyebiliyor mu? Böyle bir talep yerine gelebilir mi?

Ama Türkiye’ye diyor. Çünkü Türkiye’de otoriter bir yönetimin olduğunu herkes görüyor, rahatça haksızlık hukuksuzluk yapılabileceğini biliyor onun için talep ediyor ve bunlar da yapıyor.

Öyle yanlış bir diplomasi yürüttüler ki, Türkiye, ilişkileri düzeltmek için adeta Mısır’a yalvarır hale duruma düşmüş durumda.

Sürekli dikkat edin, şart açıklıyorlar. Tabii artık gazetecilerin çoğunun dış politika sayfası yok.

Dış haberler sayfası da çoğunda kalktı biliyorsunuz.

Ne var, çok az sayıda yayından ancak bunları görebiliyor, takip edebiliyorsunuz.

Mısır adeta "işte bunlar şimdi elime düştü" dedi ve şart arkasına şart öne sürdü.

Tam bir fiyasko.

Biz işte bunun için her defasında, ısrarla, uluslararası alanda itibarın önemini vurguluyoruz.

Çünkü bozduğunuz bir ülke ile ilişkilerinizi düzeltmeye çalışırken, önemli olan o ülkenin itibarını koruyabilmek.

Biz biliyoruz ki, itibarın gücü; bazen askeri güçten de ekonomik güçten de üstündür. Sözün gücü diye bir şey vardır. Konuşarak olayların akışını etkileyebilirsiniz.

Ama itibar ancak iyi bir diplomasi ve iyi bir uluslararası siyasi diyalogla kazanılır.

Siz itibarınızı yitirirseniz, ülkeyi bu hale düşürürseniz Amerikan yaptırımları ile Rusların baskısı arasında sıkışırınız. Hareket edemezsiniz.

Çünkü itibarınız yoksa, sürekli taviz vermek zorunda kalırsınız...

Her ülkeyle ilişkiler böyle arkadaşlar. Her ülkeyle ilişkiler böyle... İnanın çok üzülüyorum, kahroluyorum. Aynı zamanda da çok kızıyorum. Çünkü bu ülke buna layık değil.

Dikkat edin, son günlerde, İsrail'le normalleşmenin arayışına girdiler şimdi. Erdoğan'ın son açıklamalarını takip etmişsinizdir. Öyle yumuşak öyle halim selim açıklamalar ki, dedik ya "Ne oldu one minute'e" diye.

Şöyle bir düşünüp değerlendirmek gerekti. Bir normalleşme arayışı var.

Olabilir elbette ama, ben merak ediyorum yine masaya ne konacak? Yoksa acaba onlardan da mı para isteyeceksiniz? Onun için mi bu normalleşme anlayışı?

Ya da böyle özel bazı projeler var bazı özel şirketlerin takip ettiği projeler o projelerde çok önemli bir rant var da onun için mi birdenbire yumuşak ve farklı bir tutum içerisine girdiniz İsrail'e karşı diye ben bunu merak ediyorum.

Tüm bu U dönüşlerinin amacı nedir? En azından Türkiye Cumhuriyeti'nin bir vatandaşı olarak ben bir izahat bekliyorum.

Sizin bunca zamandır, Avrupa'yla, Avrupa Birliği'yle, NATO'yla, Batı'yla, Mısır, Körfez ülkeleriyle, komşularımızla yaptığınız kavgaların bu milletin sırtına yüklediği maliyetler ne olacak diye soruyorum.

Bunların her birisinin bir maliyeti var çünkü. Arayı niye bozdun, niye kavga ettin, bugün niye düzeltiyorsun? Bunları açıklamak zorunda. El âleme "Beni idare edin" demeyi bırakın da bu sorularıma cevap verin diyorum şimdi.

Değerli arkadaşlar;

Türkiye'nin dış politikadaki parolasının kazan-kazan olması zorunlu bir şey. Bu ne demek?

Dış politika öyle bir alandır ki, illa sizin kaybettiğiniz başkasının kazandığı ya da başkasının kazandığı sizin kaybettiğiniz değildir.

Sabit bir şeyi paylaşmazsınız. Ne yaparsınız? Sabit bir pastayı paylaşma değil de pastayı büyütürsünüz. Herkesin kazanacağı formüller oluşturursunuz diplomasi budur.

Dış politika budur. Kazan-kazan terimi zaten buradan gelir.

Bizim hayalimizdeki Türkiye içeride insan hak ve özgürlüklerine saygılı, dışarıda da itibarlı bir Türkiye'dir.

Bu doğrultuda en yakın zamanda iş başına geldiğimizde hiçbir dar, ideolojik, saplantıya girmeden dış politikada ülke olarak itibarımızı ayağa kaldıracağız.

İçeride hukukun üstünlüğünü sağlayıp, dışarıda sözümüzün gücünü artıracğız.

Bürokraside de diplomaside de liyakat ilkesinden asla taviz vermeyeceğiz.

Devletin kadrolarını, bu milletin hak eden tüm evlatlarına açacağız.

Partili kamu kurumları devrine son vereceğiz.

Devletin tüm vatandaşlarına karşı tarafsızlığını tesis edeceğiz.

Kimse kendisini dışlanmış hissetmemesini sağlayacağız.

Her zaman şeffaf olacağız. Her zaman hesap verebilir olacağız. Kural bazlı olacağız. Hukuka saygılı olacağız.

Bağımsız olması gereken kurumların tam bağımsızlığını tesis edeceğiz.

Merkez Bankası'nı, siyasi baskılara göre değil; bir kişinin uydurduğu teorilere göre değil, fiyat istikrarını hedefleyen, nesnel kriterlere göre karar veren bir yönetim anlayışına kavuşturacağız.

Allah'ın verdiği akıllı kullanarak bilim dairesi içerisinde ve kendi öz kültürümüzle hem faizi hem enflasyonu düşüreceğiz.

Kayırmacılığı, israfı, lüksü, şatafatı ve verimsiz kamu harcamalarını da sonlandıracağız.

En önemlisi de kimsenin aklına eseni yapamayacağı güçler ayrılığının olduğu yepyeni bir sistemi Türkiye'de inşa edeceğiz.

Değerli arkadaşlarım;

İşte bu yolda sizler gibi kalbi bu ülkeyle çarpan her türlü zorluğu göze alarak bu ülkenin sorunlarını çözmek için yola çıkan kendisini değil yarınlarının nesillerinin refahı için özgürlüğü için zenginliği için çalışan böylesine düzgün işinin ehli, dürüst yol arkadaşlarıyla beraber yol yürümekten ötürü gerçekten onur duyuyorum.

Çünkü biz Türkiye'nin haysiyetli insanları için buradayız. Artık Meram'ın Deva'sı var, Karatay'ın Deva'sı var, Konya'nın devası var. Türkiye'nin Deva'sı var.

Biz hazırız.

Hepinize çok teşekkür ediyorum.